

РЕШЕНИЕ

№ 4097

гр. София, 29.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влатова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Тасков, като разгледа дело номер **3040** по описа за **2011** година
докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от
ЗАНН.

„Т. Чистота С.” Д., представлявано от управителя И. Д., чрез адв. Б. М., обжалва
решение от 24.01.2011 г. на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 111 състав
по НАХ дело № 11552/2009 г., с което е изменено Наказателно постановление №
23-2300671/27.07.2009 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска
област, налагащо на касатора имуществена санкция на основание чл. 414, ал. 1 от
Кодекса на труда, като размерът на санкцията е намален от 10 000 лв. на 1 500 лв.

Ответникът изразява становище за правилност на оспореното решение.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Касационната жалба, подадена в срок, е основателна. Фактическите изводи на СРС са
изведени при неправилна оценка на доказателствения материал, която е повлияла и на
крайния правен извод за установеност на факта на нарушението, предмет на НП –
касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК.

1. Основният доказателствен източник в административно-наказателното
производство, обусловил заключението на санкционния орган за осъществяване на
нарушението по чл. 153, ал. 1 от КТ – неосигуряване от „Т. Чистота С.” Д., в качеството
му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, на непрекъсната седмична

почивка от 48 часа при условията на 5-дневна работна седмица на лицето П. Д. Р. в рамките на 14 работни дни за периода от 05.04.2009 г. до 18.04.2009 г., е присъствена форма за месец април 2009 г., заснета с фотоапарат от свидетеля по АУАН. Фотоснимката е веществено доказателствено средство по смисъла на чл. 125, ал. 1 от НПК (приложим по силата на препращането от чл. 84 от ЗАНН). НПК поставя съществено изискване относно изготвянето на тези доказателствени средства. Според чл. 132, ал. 1 от кодекса то се отразява в протокола за съответното действие или в отделен протокол, който се подписва от извършилия действието орган и представлява писмено доказателствено средство – чл. 127 от НПК. Материалите, които не са изготвени в предвидените от закона хипотези или не по установения за това ред, нямат силата и значението на веществени доказателствени средства. Поради това фотоснимката не е следвало да бъде ценена от въззивния съд като средство за възпроизвеждане на съдържащите се в присъствената форма и релевантни за нарушението факти относно периода на полагания от работника труд. Наказващият орган е нарушил и принципа за непосредственост по чл. 18 от НПК, от който произтича и недопустимост на подмяната на първични с производни доказателства. Последиците биха били различни в случай на представянето на заверено копие от документа, тъй като то би имало значението на оригинал. Възпроизведеният с фотоснимката присъствен дневник е частен свидетелстващ документ, който не носи подписа на съставилото го лице и не притежава формална доказателствена сила. Съдържащите се в него данни подлежат на установяване с всички допустими от НПК доказателствени средства, включително и гласни.

2. Решаващият състав на районния съд е надценил и доказателствената стойност на показанията на свидетелите, а изводът му относно тяхната непротиворечивост не могат да бъдат споделени. Въпреки, че свидетелката П. е потвърдила авторството на съставената присъствена ведомост, нейните показания не установяват пряко периода на изпълнение на трудовата функция на работника и в този смисъл връзката им с основния факт от предмета на доказване е косвена. Гласните доказателствени средства, събрани чрез разпита на актосъставителя и свидетеля по акта, възпроизвеждат единствено факти във връзка с извършената проверка, в т.ч. и способите за събиране на данни, като по хипотеза те не биха могли да възприемат непосредствено факта на нарушението, т.е. полагането на труд в посочения период. В показанията си свидетелят Р., по отношение на когото се твърди да е осъществил състава на нарушението, отрича констатацията, че е работил непрекъснато в продължение на 14 дни, а утвърдителния отговор на въпроса за съществуването на книга (тефтерче) за присъствието на работа не установява безспорно съответствието на записванията в присъствената форма от месец април 2009 г. с действителното фактическо положение. Основателно е съждението на съда за евентуалната заинтересованост на лицето поради обвързаността му с работодателя, но това обстоятелство не може априори да изключи достоверността на показанията му, за неистинността на които той носи и наказателна отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК.

3. Събраните в хода на въззивното производство доказателства не водят до еднозначно заключение дали са настъпили твърдените от санкционния орган факти, обуславящи преценката за осъществяване на състава на нарушение по чл. 414, ал. 1 във връзка с чл. 153, ал. 1 от КТ. Показанията на свидетеля Р., които противоречат на установяванията в АУАН, преценени в съвкупност и с останалия доказателствен материал, изключват безспорността на тезата на наказващия орган, а обвинението трябва да бъде доказано

по несъмнен начин (чл. 303, ал. 2 във връзка с чл. 16 от НПК). Интерпретирана във връзка със забраната по чл. 14, ал. 2 от НПК презумпцията по чл. 416, ал. 1, изр. 2-ро от КТ за доказателствената сила на АУАН в конкретния казус следва да се счита за опровергана.

Изложените съображения мотивират съда да отмени обжалваното решение и да реши делото по същество с отмяната на НП.

Воден от горното, Административен съд – София-град, XI касационен състав, на основание чл. 221 ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 24.01.2011 г. на Софийския районен съд, Наказателна колегия, 111 състав по НАХ дело № 11552/2009 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2300671/27.07.2009 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: